

institution, har samleje med nogen, der er optaget i institutionen.

Det foreslås, at udtrykket »åndssvageinstitution« erstattes af udtrykket »institution for personer med vidtgående psykiske handicap« på samme måde som i straffelovens § 68, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7, ovenfor og de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.

Til nr. 12

§ 236, stk. 1, i straffeloven giver retten mulighed for at pålægge en person, der dømmes for en seksualforbrydelse, pålæg om ikke at indfinde sig bl.a. ved åndssvageanstalter.

Udtrykket »åndssvageanstalter« foreslås ændret til »institutioner for personer med vidtgående psykiske handicap«. Der henvises herom til de tilsvarende forslag i lovforslagets § 1, nr. 7 og 11.

Til nr. 13 og 14

Efter straffelovens § 254 straffes den, der forsætligt eller uagtsomt overlader barn under 15 år, sindssyg, åndssvag eller beruset person farligt våben eller sprængstof.

Straffelovens § 261, stk. 2, indebærer straf for den, der uberettiget holder nogen i forvaring som sindssyg eller åndssvag.

Det foreslås, at sprogbrugen i bestemmelserne ændres fra »åndssvag« til »mentalt retarderet«, jf. de tilsvarende forslag i lovforslagets § 1, nr. 2 og 10.

Til § 2

Til nr. 1

I retsplejelovens § 809 er der fastsat nærmere regler om mentalundersøgelse af sigtede i straffesager. Findes det påkrævet, at sigtede indlægges til mentalundersøgelse på hospital for sindslidende, på åndssvageanstalt eller i anden egnet institution, træffer retten ved kendelse bestemmelse herom, jf. retsplejelovens § 809, stk. 2.

Som nævnt i pkt. 4.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås udtrykket »i institution for åndssvage eller under åndssvageforsorg« i straffelovens § 68, 2. pkt., ændret til »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse«. På denne baggrund foreslås bestemmelsen i retsplejelovens § 809, stk. 2, ændret, således at udtrykket »på åndssvageanstalt« erstattes med udtrykket »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap«. Ændringen er alene af terminologisk karakter.

Til § 3

Som det fremgår af pkt. 4.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, påhviler det ifølge udlægningslovens § 6, stk. 1, amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner på disses institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap at modtage og føre tilsyn med personer, der efter retskendelse skal underkastes mentalundersøgelse eller i henhold til dom, kendelse eller vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal anbringes i institution for åndssvage eller undergives åndssvageforsorg.

I lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås udtrykket »i institution for åndssvage eller under åndssvageforsorg« i straffelovens § 68, 2. pkt., ændret til »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse«. På den baggrund foreslås en tilsvarende ændring af bestemmelserne i udlægningslovens § 6, stk. 1, nr. 2 og 3. Ændringen er alene af terminologisk karakter.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1996.

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, indeholder overgangsregler og indebærer, at betegnelserne »mentalt retarderet« og »institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse« skal benyttes i alle sager, der ikke er endeligt afgjort ved lovens ikrafttræden.

Ændringerne af reglerne om samfundstjeneste gælder for alle sager, der ikke er endelig afgjort ved lovens ikrafttræden, mens ændringerne af reglerne om forvaring gælder for strafbare handlinger, der begås efter lovens ikrafttræden, jf. princippet i straffelovens § 3.

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Den indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslagets § 1 om ændring af straffeloven kan dog sættes i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. For Grønland gælder en særlig kriminallov, og der er derfor ikke hjemmel til at sætte loven i kraft for Grønland.

At § 3 hverken kan sættes i kraft for Grønland eller Færøerne, skyldes, at udlægningsloven efter lovens § 16 ikke gælder for disse dele af riget.